

אפר"ים בר"ארז, הטי"ס שנסכה, אמר לחברתו ערב הטיסה הגורלית:

"אני שונא טיסה זו!"

אבל היה ברור לשנינו שאנחנו מתחננים. "היו לנו המון תוכניות. רצינו לנסוע לתקופה מסוימת לניגריה, רצינו לנסוע לאירופה. אפר"ים אף פעם לא קשב במקום אחד, הוא תמיד היה במצב של תזוזה. לפני שלוש שנים הכרתי אותו בנמל-התעופה בלוד, שם עבדתי, הוא עמד להטיס את מטוסו הפרטי. אני זוכרת שהוא שאל אותי או: 'בא לך לטוס לרודוס?' אמרתי: 'יעוד איך?' או הוא אמר: 'אוקיי', תכניו דרכון ותני לי את מיספר-הטלפון שלך.

לרודוס לא סתמי, אבל זכיתי באפר"ים. הייתי בת 22 והוא היה בן 32. הייתי מאהבת, אבל קצת פתוח עליה. יצאנו שלושה חודשים, וזה נגמר. אפר"ים המשיך לצלצל כל הזמן, שמר על קשר. באפריל שנת שעברת הייתי בת 32 חופשה מהאוניברסיטה, ואפר"ים הזכיר לי שהוא חייב לי טיסה לרודוס. קצת היסטרי, כי הקשר בינינו נותק, פחדתי שאתאכזב שוב. הוא שיכנע אותי, ומאז אותו טיול לרודוס נוצר בינינו קשר חזק ואמיתי.

"אני זוכרת שדדי בורוביץ לקח אותי לשיחה ואמר לי: 'אפר"ים הוא כמו אח שלי. אבא שלי תמיד רצה לראות אותו נשוי ולא זכאי, או קחי אותו ברצינות. לקחתי אותו ברצינות ועוד איך. אפר"ים היה יתום מהוריו. הם התגרשו בילדותו והוא גדל במתחבש, ואחרי-כך בקיבוץ הגושריים, שם הכיר את דדי, שהיה ידדי-נפש שלו ושותפו בחברת כנף. אפר"ים לא הרבה לדבר על מישפחתו, אמו הייתה ממצאצא בוכארי ואביו ממצאצא רוסי. יש לו אח נשוי שאותו היה בקשר, רצוד אחות המתגוררת בלונדון ושעמדה לבוא לישראל, כי אפר"ים רצה לפתוח לה כאן פסג.

בתחילת החברות בינינו היו לנו תקופות של חוסר הודאה, אפר"ים היה רווק בן (המשך בעמוד 34)

מטוסיהם המהירים הפילוני, מרגם, "האנוה", שמישקלו כעשרה טון זה מעט לשרדהתעופה של אביג'אן, בירת חוף-השנהב. מזוג האוויר היה סוער. סופה טרופית שהשתוללה באזור הזריחה מטרות לוחטים, הפעורה את גלי הים שהתנפצו אל קצות מסלול נמליהתעופה. טיים מטוס-המנהלים ביקש רשות ממוגדל הפיקוח לנחות. המטוס לא היה כלול ברשימת הטיסות שעמדו לנחות בנמליהתעופה. אולם הטייס הודיע למוגדל הפיקוח כי יש לו בעיות כמנוע המטוס והוא מבקש לנחות נחיתה-יחידה.

על מה שארע אחרי-כך חלוקות הדעות. נירסה אחת מוענת כי המטוס ניסה לנחות נחיתה-אונס על המסלול, לא הצליח בכך, המריא שוב בנסיון לבצע נחיתה שנייה. מענה אחרת אומרת כי היו אלה אנשי מוגדל הפיקוח בשרה התעופה שביקשו מהטייס לבצע הקפה נוספת באוויר לפני הנחיתה, כדי לאפשר למטוס אחר להמריא. מה שברור הוא שמטוס "האנוה" לא נחת יותר בשדה. בהקפתו מסביב למסלול הוא ניראה לפתע צונח אל הים במרחק של כחצי קילומטר מהחוף. צדה, ולא ניראה עוד. למחרת נפלטו אל החוף שתי גופות. רק אז הסתבר כי המטוס המיסחרי הוטס בידי צוות ישראלי: שני טייסים ומכונאי טים, שהגיעו עימם בטיסה מזאגוס, בירת ניגריה. שני טייסים המטוס שניספו היו הקברניט הוותיק של חברת "בנה", אפר"ים בר"ארז ויצחק פדה, טיים חיל-האוויר לשעבר, בנו של מפקד גיוסות השירות האזורי מוסה פדה, שהשתחרר לא מכבר משירותו בחיל-האוויר. מכונאי-הטיס שהיה עימם היה שימעון חרוזי.

הגופות שפלט הים וזהו כגופותיהם של בר"ארז וחרוזי. גופתו של פדה לא נמצאה, כשם שלא נמצאו שרידי המטוס שצנעו במקום בו עומק הים מגיע ל-80 מטרים. ממשלת חוף-השנהב הטילה איפול על פרשת נפירתו של המטוס, היא עדיין בכחינת תענומה בלתי-מפוענחת. שורה שדמה של שאריות המרחפות מעל דהתרסקותו של המטוס במי הים, נותרו ללא תשובה.

שיגעון! הייתי בסרט, הלכתי למיסעדה. כל היום חיפשו אותי בשביל להודיע לי את בשורת האובדן ורק כשחזרתי הי ביתה, משעה אחת בלילה, דפק חברו של אפר"ים, הטייס עמית חסון, על דלת ביתנו. הבנתי שקרה משהו, וחשבתי: 'שרק יהיה פצוע'. עמית אמר: יש לי בשורה לא טובה. אפר"ים נהרג. מאותו רגע התחילו בשבילי היים נהרגים לגמרי. גרתי יחד עם אפר"ים שנה, היינו ביחד בכל דבר, לא דיברנו בפירוש על חתונה.

"תמיד במצב של תזוזה"

ההעתה גמרתי את תקופת הבחי"ן, נות שלי. אפר"ים נסע לניגריה. הכי רים טילפנו ושאלו אותי מה אני עושה, השבתי שבילי אפר"ים אני לא עושה כלום. הם הציעו לי לצאת לבלות. וכך קרה שביום שבו אפר"ים שלי נהרג בלילתי אני

ב נובמבר 1976 נפל לים מטוס ה" צ'רוקו ארו שהטיס אפר"ים בר"ארז מלונדון לתלאביב. יחד עם בר"ארז בר מטוס היו שלושה אנשים נוספים, בהם אשה אחת: תירצה ירדית. 20 שעות שדו הארבעה בסירה מיטלטלת בלבנים אחרי שאפר"ים הצליח להנחית את המטוס נחיתה-אונס על פני המים ולחדר את האנשים אל הדינגי, היא סירת התצלה.

אחרי שניצלנו, תודות לאנטי-משא אל-גירית, הגיעו אפר"ים בר"ארז ותירצה ירדית לישראל. מייד עם הגיעם העניקו ראיון להעולם הזה (2048). באותו ראיון נאמר להם: "היה לכם מזל ומשמיי", ותירצה ירדית השיבה: "היה לנו מזל מאפר"ים".

אלא שבפעם השלישית, מזלו של אפר"ים בגד בו.

בפעם הראשונה נטל על עצמו סיכון כשהביא למיפגן חיל-האוויר מטוס האר"ו וארד ישן-נחשן שעמד בטילטולי הרף. בפעם השנייה ניצל ממות בשדה תרדית לתחיימו כאשר התרסק בים. בפעם הש" לישית לא שיקל לו המזל.

בעת הראיון שנערך עימו או הצטרפה אל תירצה ואל אפר"ים דמות נשית נוספת, צעירה יפה בעלת עיני-אייולה ושיער ארוך. אוסנת עמר בת ה-25, סטודנטית לעבודה סוציאלית וחברתו הקרובה של אפר"ים בר"ארז. אוסנת הביטה באפר"ים בהערצה, כמו לא מאמינה שהוא נמצא לידיה, שהצליח להיחלץ מהבלתי אפשרי.

כעת יושבת אוסנת עמר בדירתו של דדי בורוביץ, שותפו והפרו הטוב ביותר של אפר"ים. לשניהם קשה להאמין שהטייס האמין איננו.

אוסנת מוקפת חברים הבאים לנחם, מדברים על אפר"ים. היא מקשיבה בשי-תיקה, ומדי פעם עולות הדמעות בעיניה. אך כשהיא מדברת על אפר"ים היא מדברת בחיך, ברוך, והיא מספרת: